

Starejša slovenska etnogeneza je najmočnejše vezana na slovenski jezik in se prične s slovenskimi zemljepisnimi imeni, ki so posejana po vsej srednji Evropi, iz 8. tisočletja pr. Kr. in se nadaljuje z etruščanskimi in venetskimi napismi iz 8. in 6. stoletja pr. Kr. Slovenščina je pravi jezikovni muzej, saj so se prav v njej najbolj ohranile arhaične značilnosti indoevropskega prajezika, kar dokazujejo najboljše povezave slovenščine z indijskimi jeziki Ved, ki so bistveno starejši kot na njihovi osnovi normirani sanskrit iz 5. stoletja pr. Kr.

Slovenska etnogeneza ima izvor na Bližnjem jugovzhodu Egipčevsko-Iranskega območja prastarih kultur. Po novejših dognanjih pa so stare srednjeevropske kulture okoli 5.000 pr. Kr. še starejše in to prav na nekdanjem slovansko govorečem območju, zato so še bližnji so-izvori naše etnogeneze. Še starejše pa so sredozemske kulture, ki segajo že v zadnje ledeno dobo do 20.000 pr. Kr. in so v Jadransko - Balkanskem območju že slovanske.

Primerjave razumevanj različnih etruščanskih, venetskih, retijskih, starofrigijskih, galskih, starotrakijskih in staroegiptovskih napisov v različnih jezikih podajajo najustreznejši jezik razumevanja. Prav vse primerjave potrjujejo slovenščino kot najustreznejši jezik in zavračajo kot možni jezik razumevanja latinščino ali grščino.

Ancient Ethno-Genesis of Slovenes is essentially connected to the Slovene language and its beginning can be traced by the Slovene geographical names spread across the whole Central Europe from 8th millennium BC on and continuing with Etruscan and Venetic inscriptions from 8th and 6th century BC. Slovene is really a linguistically museum since in it has the best preserved archaic characteristics of ancient Indo-European languages, which is confirmed by the best correlations with Indian Vedic languages, which are essentially older than the classical Sanskrit from 5th century BC standardized on Vedic basis.

Slovene ethno-genesis originates from Near South East region from Egypt to Iran, where old cultures appeared. By the latest research the Central-European cultures from 5.000 BC are older and are positioned exactly on an ancient Slavic speaking region. So, they could be considered as co-sources of Slovene ethno-genesis. But the oldest are ancient Mediterranean cultures, that originated in the Last Glacial to 20.000 BC and which were in the Adriatic-Balkan region already Slavic.

Comparisons of understanding of different Etruscan, Venetic, Rhaetic, Old Phrygian, Gaulish, Old Thracian and Old Egyptian inscriptions in different languages show on the best language of understanding. All comparisons confirm Slovene as the best language and reject Latin or Greek as the language of understanding.

VINKO VODOPIVEC STAREJŠA SLOVENSKA ETNOGENEZA FIMKOFOXOPIFEK SXAD EIMAS TO FEM SKAEXM OYEM EIA

Vinko Vodopivec

STAREJŠA SLOVENSKA ETNOGENEZA

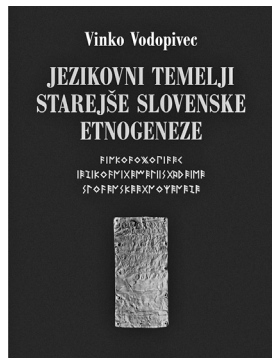
FIMKOFOXOPIFEK

SXAD EIMAS TO FEM SKAEXM OYEM EIA

ZALOŽNIŠTVO JUTRO

Starejša slovenska etnogeneza je obdelana v dveh knjigah.

Knjiga *Jezikovni temelji starejše slovenske etnogeneze* v uvodnem sestavku z analizami razumevanj venetskih in starofrigijskih napisov avtorja in zahodnoevropskih jezikoslovcev odgovaja na strokovno vprašanje izbire ustreznega jezika razumevanja. Izvršene so številne primerjave glede uporabe črk, povprečnih dolžin besed ter deležev besed na začetno in končno črko. Prav vsi rezultati dokazujejo pravilnost razumevanja teh napisov na

osnovi slovenskega jezikov in zavračajo razlaganje zahodnih jezikoslovcev na podlagi latinskih in imenskih pristopov.

Analiza narečnosti venetskih, retijskih in starofrigijskih napisov je pokazala, da so slovnične oblike, ki jih določajo končnice, močno vprašljive. Šele dovolj velika zanesljivost prevodov določa ustrezno delitev zvezno pisanih besedil kot osnovo za ugotavljanje stopnje narečnosti in knjižnosti. Delež narečnih besed je v obravnavanih predantičnih jezikih prevladujoč, zato bi morali za ustrezno uporabo končnic, jezikoslovci poznati dosedaj njim neznano narečje, v katerem so pisani ti napisi.

Podane so analize in primerjave glede uporabe črk, dolžin različnih in vseh besed, dolžin povedi in najpogostejših besed s slovenskimi in latinskimi besedili. Te analize so osnova prečrkovanja, delitve zvezno pisanih besedil in prevajanja navedenih predantičnih napisov. Podrobne obravnave napisov so zajete v katalogih, besede pa so prikatane v ustreznih besednjakih.

Prečrkovani, deljeni in prevedeni so vsi venetski, retijski in starofrigijski napisi in njihovo razumevanje je dovolj dobro za uspešno zaključeno delo. Venetski napisi obsegajo 421 napisov z 2426 besedami in 7879 črkami, retijski napisi obsegajo 219 napisov s 779 besedami in 2301 črkami, starofrigijski napisi obsegajo 207 napisov z 867 besedami in 2438 črkami. Venetski napisi so izrazito usmerjeni v versko in posmrtno življenje, retijski so bolj posvečeni lovu in obrambi, starofrigijski pa nam spregovore tudi o kmetovanju.

VINKO VODOPIVEC se je rodil 5. aprila 1941 v Ljubljani, je Slovenec, katoličan, poročen in ima štiri odrasle otroke. Po očetu je primorec, po materi pa notranjčan.

Diplomiral je maja 1965 iz gradbene stroke visokih gradenj na Fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani.

Junija 1981 je na fakulteti v Zagrebu zagovarjal magistrsko delo: *Obnova starih betonskih vozišč* in dobil naziv magistra gradbenih znanosti.

Strokovna pot ga je vodila od vodje gradbišča visokih gradenj in strokovnega izpita do planiranja in priprave dokumentacije za vzdrževanje in gradnjo državnih cest ter nadzora pri cestni upravi. Ob samoupravni reorganizaciji cestnega gospodarstva je postal direktor Inštituta za ceste pri Zavodu za raziskavo materiala, potem pa je pri Direkciji za ceste planiral in nadziral gradnjo in obnavljanje cest. Oblikoval je področje gospodarjenja s cestami z merilnimi postopki in metodologijami, nujnimi podatki in njihovem vrednotenju.

Pripravil je več znanstvenih in strokovnih del iz gospodarjenja s cestami, planiranja projektiranja in vzdrževanja cest. Prispevki so objavljeni predvsem na domačih kongresih in publikacijah, pa tudi drugje v Evropi, v Ameriki in Aziji.

Objavil je tudi več strokovnih člankov iz področja vrednot in kulture; fizične, čustvene in duhovne onesnaženosti; osnovnega, srednjega in visokega šolstva; etike in morale; odgovornosti in liberalizma; množičnih kršitev človekovih pravic, lažni svetovni in zlasti naši zgodovini, problematiki pristranskega javnega obveščanja, itd.

Po upokojitvi se bolj posveča našim slovenskim koreninam, kjer z vsakoletnimi zgodovinskimi in jezikovnimi prispevki dopolnjuje prizadevanja drugih sodelavcev pri razjasnjevanju starejše evropske zgodovine in naše slovenske etnogeneze.

Je vodja projekta »Korenine Slovenskega naroda«, ki razkriva našo davno preteklost in opozarja na mnoge napačne teorije, ki so plod »znanstvenih« imperialističnih konstruktov 19. stoletja. V tem projektu slovenske etnogeneze je izpeljanih že več mednarodnih konferenc in izdanih že devet zbornikov, v katerih vedno sodeluje tudi kot avtor številnih prispevkov.